

ΘΕΜΙΣ

·Η·

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ, ΠΟΙΝΙΚΗΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ.

ΠΡΟ δέκα ετῶν ἡ Βασιλεία εἰσήγαγεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν τακτικὸν καὶ δικαιοχερὲς σύστημα δικαστηρίων, τὰ ὅποια ὅχι μόνον τὰ ὑλικὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν ἐπροστάτευσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῆθικὴν ἡμῶν βελτίωσιν οὐ τὴν τυχοῦσσαν ἐπιφέρονταν καὶ ἀνεπαισθήτως ἐνήργησαν. Καθιδρύθη μετὰ ταῦτα τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον, καὶ τοιοῦτος ἐφάνη ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ὁ πρὸς τὴν ἐκμάθησιν τῶν πολιτικῶν καὶ νομικῶν ἐπιστημῶν ζῆλος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ὡστε τινὲς ἐφοβήθησαν μὴ ἡ Ἑλλὰς κατασταθῇ λαὸς νομοδιδασκάλων. Ἐπῆλθε τέλος τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα, καὶ εἰς τὸ δικαστικὸν βῆμα καὶ τὴν διδακτορικὴν καθέδραν προσετέθησαν αἱ πλήρεις ζωῆς καὶ ἔθνισμοῦ βουλευτικαὶ συζητήσεις.

Ίδου βέβαια τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς ἐντὸς τοσοῦτον μικροῦ καιρικοῦ διαστήματος ἀπιθάνου πολλαπλασιάσεως τῶν πολιτικῶν μας φύλων· ἦτον ἐπόμενον αἱ νέαι· ίδέαι· νὰ παραγάγωσι νέα πρὸς διάδοσιν τῶν ὅργανα. Ἐλειψεν ὅμως μέχρι τοῦδε τὸ ἐπιστημονικὸν τῆς νέας ταύτης τάξεως τῶν ἐννοιῶν ὅργανον, καὶ ἀνεγνωρίσθη παρὰ πάντων ὅτι αἱ ἐν παρόδῳ καὶ παρέργως πως δημοσιεύσμεναι εἰς τὰ πολιτικά μας φύλλα ἢ καὶ πολλοῦ λόγου ἀξιαι ἄλλως ἐπιστημονικαὶ διατριβαὶ δὲν δύνανται νὰ θεραπεύσωσι τὴν νοητικὴν ἀνάγκην εἰδικῆς τῶν νομικῶν ζητημάτων ἐπεξεργασίας.

Ἄπο τὴν ιδέαν ταύτην δρμώμενος ἀπεφάσισα νὰ ἐπιχειρήσω τὴν ἐκδοσιν νομικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, τὸ ὅποιον θέλει περιέχει,

α) Διατριβὰς θεωρητικὰς περὶ διαφόρων τῆς νομικῆς ἀντικειμένων, συντασσομένας ὑπὸ διαφόρων νομομαθῶν, τῶν ὅποιων ἐπεκαλέσθησεν τὴν συνδρομὴν, ἢ μεταφραζομένας ἐκ τῶν εὐδοκιμωτέρων περιοδικῶν τῆς Εὐρώπης συγγραμμάτων. Λί διατριβαὶ αἵτινες θέλουσι κυρίως ἀφορᾶ τὸ ἐν Ἑλλάδι ἴσχυον δίκαιον.

β) Διατριβὰς περὶ τῶν σπουδαιοτέρων νομοθετικῶν ζητημάτων, ὅσα παρουσιάζονται εἰς τὴν Βουλὴν ἢ εἰς τὴν Γερουσίαν.

γ) Όλας τὰς μετὰ τὸ ἔτος 1843 ἐκδοθείσας ἢ ἐκδοθησομένας ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν

Ἐρετῶν καθόσον αἱ τελευταῖαι ἀποφασίζουν ζητήματα οὐσιώδη καὶ ἐνδιαφέροντα τὸ κοινόν.

Όταν αἱ ἀποφάσεις αἵτινες ἔχωσι σχέσιν μὲ προηγουμένας, θέλομεν κάμνει ἀκριβῆ μνήσικα αὐτῶν. Ὅπό τὰς ἀποφάσεις ταύτας θέλομεν προσθέτει παρατηρήσεις, παραπέμποντες καὶ εἰς συγγραφεῖς, οἵτινες ἐλυσαν οὕτως ἢ ἄλλως τὰ αὐτὰ ζητήματα.

δ) Σειράν τακτικὴν οἰων τῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐκδοθεόντων ἢ ἐκδοθησομένων νόμων, περιέγουσταν, ὅταν τοῦτο ἦναι ἀναγκαῖον. καὶ τὰς αἵτιολογίας αὐτῶν ἢ καὶ ἄλλας παρατηρήσεις, συντεινούστας εἰς τὴν δρυμωτέραν κατάληψιν τῶν νόμων, τὰς ὅποιας θέλομεν ἀρύεσθαι ἐκ τῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συζητήσεων.

Τοῦ συγγράμματος τούτου θέλουν ἐκδίδεσθαι δύο κατὰ μῆνα φυλλάδια, ἐκαστον τῶν ὅποιων θέλει σύγκεισθαι ἐκ σελιδῶν εἰκοσιτεσσάρων ἥως τριακονταέξ. Αναγκαῖον δὲ θεωροῦμεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι θέλοντες νὰ καταστήσωμεν εὐγερεστέραν καὶ γρηγοριωτέραν τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐκδέσεων τῶν κατασχέσεων καὶ πλειστηριασμῶν θέλομεν ἐκδίδει ἀπαξ τῆς ἐνδομάδος ἢ καὶ συνεχέστερον, ὅταν ἢ γρεία τὸ καλέσῃ, παράρτημα περιέγον τὰς ἐκδέσεις ταύτας.

Ἡ τιμὴ τῆς καταγωρήσεως εἶναι 15 λεπ. τὸν στίχον.

Ἡ ἐτησία τιμὴ τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ συγγράμματος προσδιορίζεται εἰς Δρ. εἴκοσι διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις συνδρομητάς, 22 διὰ τοὺς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ 24 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους, προπληρωτέας καθ' ἔξαμηνίαν.

Παρακαλοῦμεν τοὺς φίλους τῶν φώτων νὰ μᾶς συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐκδοσιν ταύτην.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα παρ' ἐμοὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρ. Λεβιδη ἐις τὴν ἀγοράν, καὶ εἰς τὰς ἐπαργίας παρὰ τοῖς ταχυδρομικοῖς ἐπιστάταις.

'Ἐν Ἀθήναις, μῆνι Μαρτίου 1845.

Λεωνίδης Λ. Σγυντας.

